

Erdei iskolában jártunk

A 8K osztály idén is erdei iskolában tölthetett el négy napot az írásbeli érettségi ideje alatt. Répáshutára indult a kis csapat, 30 fővel és két kísérőtanárral. Mintegy ötven perces utazást követően, megérkeztünk egy csodálatos, érintetlen, erdők által övezett, apró faluba. A bükki, oxigéndús levegő elbódított bennünket és izgatottan vártuk a programjainkat.

Az első nap birtokba vettük az erdei iskola csodaszép épületét, majd próbáltuk felfedezni a települést, amely 4 napra otthonukká vált. A falut ruszin, szlovák és német üveghutások alapították. A szlovák gyökereik a mai napig megmaradtak és a lakosság 49%-a szlovák nemzetiségűnek vallja magát. Ezen emberek szorgos, gyűjtőmunkája révén létrehoztak egy autentikus, szlovák tájházat. A répáshutai tájház a 20. század első felét tükröző népi építészetet, lakáskultúrát reprezentálja. A lakóépület két helyisége idézi a két világháború közötti répáshutai lakások egyszerű berendezését. Az első helyiség a konyha, ahol a belépővel szemben, az ablak előtt karoslóca húzódik, előtte asztal és székek. A bal sarokban csikósparhelt, mellette konyhai eszközök. Jobbra, a kamrát is szimbolizáló térben ugyancsak a háztartás és a konyha eszközei: tepsik, káposztagyalu, faszakajtók, köpülő, mángorló, hurkatöltő, sajtár, sótartó, kanáltartó és fakanalak. A szobába vezető ajtó felett keménycserép tányérok. Az egyszerűen berendezett szoba közepén asztal és székek állnak, mögöttük komód. A komódon a bükki huták üveghutásai és tányérok, fölöttük tükör található. A szoba bal, ablak felé eső oldalán ágy és régi sifon, a másik oldalon ugyancsak ágy található, végében mennyasszonyi láda, fölöttük szentképek. Az udvaron áll a csűr, mely a széna tárolására szolgált, valamint különböző használati eszközök vannak kiállítva. Szegényes, letűnt világot tükröz a tájház berendezése, ami nem csupán az odalátogatók számára ismeretlen, hanem a ma valóban virágzó Répáshuta lakóinak is. Eltűnőben van az az idős generáció, amelyik még megélte az egykor szegény bükki hutatelepülések régi világát. Ezután visszasétáltunk a szállásra, ahol már várt bennünket a Folkbetyárok népzeneke, valamint a Szabadszombat Néptáncgyűttes két táncosa, készen arra, hogy szatmári és moldvai táncokat tanítsanak nekünk. A népi kultúra megismeréséhez, elengedhetetlen, hogy betekintést nyerjünk táncainkba. A két órás program lehetőséget adott arra, hogy megmutassuk, milyen jó kondícióban vannak nyolcadikosaink.

A második nap Miskolcot választottuk úticélként. Első állomásunk a diósgyőri vár volt. A mai, gótikus vár a tatárjárás után épült, fénykorát Nagy Lajos uralkodása alatt élte, lovagterme a legnagyobb volt Európában. Később a magyar királynék jegyajándéka volt, egészen a török időkig. A rendhagyó történelem óra keretében kosztümös idegenvezetésben részesültünk, megtekintettük a termeket, betekintést nyertünk a vár lakóinak életébe. Középkori

fegyverbemutató volt a következő programunk László lovag segítségével. Elhagytuk a várat és a lillafüredi erdei vasút felé vettük utunkat. A vasútüzemet a Bükkben kitermelt faáru, illetve a Diósgyőri szénbánya szenének szállítására hozták létre, a személyszállítás csak később indult meg. Csodálatos kilátás mellett, élveztük a szűk, bükki völgyek flóráját és faunáját. Lillafüreden az István-cseppkőbarlangnál szálltunk ki. A barlang késő triász (anisusi) mészkőben alakult ki. Legmélyebb ismert szakasza a *Pokol* nevet viseli. A megnyitott szakaszon érdekes képződmény a *Mamutfogsor*, cseppkövesebb barlangszakasz a *Meseország*, az *Oszlopok csarnoka* és a *Színházterem*.

Mivel az István-barlang hűvös levegője nagyon tiszta, teljesen pollenmentes, és közel 100%-os páratartalmú. Egy részéből 1988-ban gyógybarlangot alakítottak ki a légúti megbetegedésben szenvedőknek, a Fekete-teremben.

A harmadik napon földrajzi, biológiai ismereteinket bővítettük a csanyiki erdei táborban. Az iskola területén házi állatok udvara, vaddisznós-kert biztosít kikapcsolódási lehetőséget. A Forrásvölgy-tanösvényen nyolc állomással mutatták be erdész szakvezetőkkel a Bükk-hegység élővilágát, természeti értékeit és az erdő- és vadgazdálkodás legfontosabb feladatait. Óriás társasjáték, kitömött erdei állatok, agancsok, alaposan felszerelt tantermek biztosították az ismeretszerzés lehetőségét. Kézműveskedtünk, újrahasznosítható anyagokból készítettünk apró használati tárgyakat.

A negyedik nap a sportolás jegyében telt. A Répáshutáról induló Tárnic tanösvényt jártuk be, ez a túra 4 és fél kilométeren keresztül nyújtott számunkra természetközeli élményeket. Erdei gombák, mezei virágok szegélyezték utunkat.

Esténként jóhangulatú programokat szerveztünk: kártyázás, activity, számháborúzás. Mindannyian kellemes élményekkel tértünk haza. Köszönettel tartozunk mindezért iskolánknak, az osztály szüleinek áldozatvállalásáért és Verébné Sós Györgyi tanárnőnek, aki vállalta, hogy velünk együtt részese lesz ezeknek a csodás élményeknek.

Kelemen Tünde, a 8K osztályfőnöke

